

РЕШЕНИЕ

№ 715

Гр. Перник, 22.10.2014 година.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, в публично съдебно заседание проведено на двадесети октомври през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

Съдия: Ивайло Иванов

при съдебния – секретар В.Х., като разгледа докладваното от съдия Иванов административно дело № 545/2014 година по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 118, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на С.Г.В. от гр. Перник, кв. „Твърди ливади“, бл. 20, вх. „Б“, ап. 83 против Решение № ***** от 01.07.2014 година на директора на Териториално поделение Перник при НОИ, с което е отхвърлена жалба вх. № 1009 от 10.06.2014 на настоящия жалбоподател срещу Разпореждане № *****, с което на основание чл. 68, ал. 3 от КСО е отказано да се отпусне лична пенсия за осигурителен стаж и възраст.

В жалбата се изразява несъгласие с постановеното решение на директора на Териториално поделение Перник при НОИ, като се излагат доводи за явна несправедливост, тъй като времето през което е получавано обезщетение за безработица не се зачита за действителен осигурителен стаж.

В проведеното съдебно заседание на 20.10.2014 година жалбоподателя чрез процесуалния си представител адвокат С.И. *** развива допълнителни аргументи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт. Претендира присъждане на направените съдебни разноски.

Ответникът по жалбата – директора на Териториално поделение Перник при НОИ чрез процесуалния си представител началник на отдел /ЧРАПИО/ Катя Борованска моли съда да отхвърли жалбата по изложените аргументи в самия обжалван административен акт. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд Перник, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок, от страна, която има право и интерес от обжалването, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Атакува се акт, който е преминал през изискуемия се административен ред на оспорване, като предпоставка за съдебен контрол, поради което подадената жалба е процесуално допустима и се дължи нейното разглеждане по същество.

Със Заявление № МП 7458 от 14.03.2014 година настоящия жалбоподател е поискал отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, като е представил удостоверителни документи за осигурителен стаж и доход, подробно описани в раздел „А“ – документи за осигурителен стаж.

Въз основа на така подаденото заявление е издадено Разпореждане № ***** на ръководителя на „ПО“, с което е отказано отпускането на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст /ОСВ/ на основание чл. 68, ал. 3 от КСО, тъй като заявителя /настоящ жалбоподател/ не изпълнява условието за минимум 15 години действителен осигурителен стаж по смисъла на § 2 от Допълнителните разпоредби на Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж /НПОС/, а има 14 години, 04 месеца и 12 дни такъв.

Против постановеното разпореждане е подадена жалба вх. № 1009 от 10.06.2014 година против незачетения действителен осигурителен стаж за времето на получаване на обезщетение за безработица.

По така подадената жалба е постановено оспореното в настоящото производство решение № ***** от 01.07.2014 година на директора на Териториално поделение Перник при НОИ, с което е отхвърлена жалба вх. № 1009 от 10.06.2014 на настоящия жалбоподател срещу Разпореждане № ***** , с което на основание чл. 68, ал. 3 от КСО е отказано да се отпусне лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, като административния орган е приел, че към датата на подаване на заявлението за пенсиониране жалбоподателя е навършил възраст 67 и има зачетен осигурителен стаж, превърнат към III категория 15 години, 01 месец и 12 дни, от който действителен осигурителен стаж 14 години, 04 месеца и 12 дни. Пенсионният орган не е зачел за действителен осигурителен стаж на 9 месеца, в който е получавал парично обезщетение за безработица в периода от 02.07.1994 година до 02.04.1995 година, като е приел, че той не е действителен стаж по смисъла на § 2 от ДР на НПСО и не следва да се включи при преценка на правото на пенсия по чл. 68, ал. 3 от КСО.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на Административен съд Перник като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК достигна до следните правни изводи:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Решението е постановено от компетентен орган – директорът на Териториално поделение Перник при НОИ по смисъла на чл. 1177, ал. 3,

във връзка с чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „а“ от КСО, в предписаната от закона форма и при спазване реквизитите на съдържанието. Спазени са административнопроизводствените правила при постановяване на решението.

Съгласно чл. 68, ал. 1 и ал. 2 от КСО право на пенсия за осигурителен стаж и възраст се придобива при навършване на 60-годишна възраст от жените и 63-годишна възраст от мъжете и осигурителен стаж 34 години за жените и 37 години за мъжете. От 31 декември 2011 година възрастта се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година с 4 месеца за жените и мъжете до достигане на 63-годишна възраст за жените и 65-годишна възраст за мъжете. От 31 декември 2011 година осигурителният стаж се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година с 4 месеца за жените и мъжете до достигане на 37 години за жените и 40 години за мъжете. В случаите, в които лицата нямат право на пенсия при тези условия до 31 декември 2011 г. те придобиват право на пенсия при навършване на 65-годишна възраст за жените и за мъжете и не по-малко от 15 години действителен осигурителен стаж, съгласно ал. 3 на посочената правна норма.

В настоящия случай между страните няма спор, а и от приетите по делото доказателства е видно, че настоящия жалбоподател е навършил към датата на подаване на заявлението за пенсиониране № № МП 7458 от 14.03.2014 година 67 годишна възраст, съгласно нормата на чл. 68, ал. 3 от КСО, която предвижда 65 годишна възраст за жените и мъжете, съответно има зачетен осигурителен стаж, превърнат към III категория 15 години, 01 месец и 12 дни. От така зачетения осигурителен стаж от 15 години, 01 месеца и 12 дни е зачетен за действителен стаж само 14 години, 04 месеца и 12 дни. Спорният въпрос по делото е следва ли да се зачете за действителен осигурителен стаж времето от 9 месеца, съставляващ периода на получаване на обезщетение за безработица. Този осигурителен стаж е отразен и зачетен в Удостоверение образец УП – 3, изх. № 10-18-08 -33#1 от 13.08.214 година и предвид нормата на чл. 9, ал. 2, т. 4 от КСО за осигурителен стаж, без да се правят осигурителни вноски се зачита времето, през което лицето е получавало обезщетение за безработица, но не съставлява действително изслужено време по трудово или служебно правоотношение, по смисъла на § 2 от ДР на НПОС, където е дефинирано понятието „Действителен стаж“, като такъв е действително изслуженото време по трудово или служебно правоотношение, времето, през което лицето е работило без трудово правоотношение, както и времето, през което лицето изцяло се е осигурявало за своя сметка. С разпоредбата на чл. 9, ал. 2, т. 4 от КСО законодателят е приравнил времето, през което лицето е получавало обезщетение за безработица на осигурителен стаж единствено за целите на придобиването правото на пенсия по смисъла на чл. 68, ал. 1 и ал. 2 от КСО, но не и с оглед изискването за „действителен осигурителен стаж“ по смисъла на чл. 68, ал. 3 от КСО, където е предвидено отпускането на пенсия за осигурителен стаж и възрастта на

лица, които не отговарят на изискванията по ал. 1 и ал. 2 за възраст и осигурителен стаж и по социални съображения законодателя е допуснал придобиване право на пенсия при условие, че мъжете и жените са навършили 65-годишна възраст и имат не по – малко от 15 години действителен осигурителен стаж.

Жалбоподателят е навършил необходимата възраст, но не притежава минимално изискуемия осигурителен стаж от 15 години. Отсъствието на тази законова материалноправна предпоставка води до еднозначния извод за невъзникнало право за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, като в посочения смисъл е Решение № 7792 от 09.06.2014 година на ВАС по адм. дело № 4531/2014 година, VI отделение.

Относно разноските:

С оглед изхода на делото направеното искане от страна на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на направените съдебни разноски следва да се остави без уважение.

С оглед изхода на делото направеното искане от страна на процесуалния представител на ответната страна за присъждане на направените съдебни разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение следва да се уважи, като на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 8, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения жалбоподателя му заплати сумата в размер на 350 /триста и петдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК настоящия съдебен състав на Административен съд Перник

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С.Г.В. от гр. Перник, кв. „Твърди ливади“, бл. 20, вх. „Б“, ап. 83 против Решение № ***** от 01.07.2014 година на директора на Териториално поделение Перник при НОИ, с което е отхвърлена жалба вх. № 1009 от 10.06.2014 на настоящия жалбоподател срещу Разпореждане № *****, с което на основание чл. 68, ал. 3 от КСО е отказано да се отпусне лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, като неоснователна.

ОСЪЖДА С.Г.В. *** да заплати на директора на Териториално поделение Перник при НОИ направените съдебни разноски в размер на 350 /триста и петдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: /п/